

Arrest

nr. 55 028 van 27 januari 2011
in de zaak RvV XI/IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MAJD TEYMOURI en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 26 januari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 7 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en geboren zijn in Mandaripur. Vanaf 2004 zou u een actief supporter geweest zijn van de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). U zou geregeld vergaderingen bijgewoond hebben. Sinds februari 2004 zou u een relatie hebben met Farzana Akhtar Anie, de dochter van de lokale president van de Awami League. Jullie zouden de relatie geheim hebben gehouden. In augustus 2005 werd u gearresteerd. De politieman die u oppakte bleek de oom van uw vriendin te zijn. Hij zou u mishandeld en gewaarschuwd hebben. Na enkele uren zou u al vrijgekomen zijn. De familie van uw vriendin zou besloten hebben haar uit te huwelijken. In februari of maart 2006 zou uw vriendin u opgezocht hebben met het voorstel om samen te vluchten, maar u zou dit niet hebben zien zitten. Op 10 mei 2006 zou uw moeder bezoek hebben gekregen van de woedende ooms van uw vriendin. Zij zou zelfmoord hebben gepleegd. Uw moeder zou u gewaarschuwd hebben.

Op 24 mei 2006 zou u vernomen hebben dat er een aanklacht wegens moord tegen u neergelegd zou zijn. U zou hierna ondergedoken geleefd hebben. In december 2008 zou u Bangladesh verlaten hebben. U zou naar Calcutta, India gegaan zijn. Daar u vreesde uitgewezen te worden zou u uw vlucht geregeld hebben. In Mumbai zou u een schip hebben genomen dat u op drie maanden naar Turkije bracht. Hierna zou u vier maanden in Turkije verbleven hebben, tot u een ander schip nam. Twee maanden later zou u in België aangekomen zijn. Op 26 januari 2010 diende u hier een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: schoolcertificaten, een kaartje van uw job, een brief van uw advocaat, uw juridische documenten en hun vertaling.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u niet in staat bent om uw identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. U legde immers geen enkel officieel identiteitsdocument voor (gehoorverslag CGVS p.3). Hoewel u verklaarde een eigen paspoort te hebben was het duidelijk dat u weinig geneigd was om deze voor te leggen. U verklaarde, zeer stereotiep, dat u deze diende af te geven aan uw smokkelaar (gehoorverslag CGVS p. 4). U diende echter ook toe te geven niet te weten waarom uw smokkelaar dit document nodig zou hebben. Bovendien gaf u aan geen enkele moeite gedaan te hebben om dit cruciale identiteitsdocument terug te krijgen (gehoorverslag CGVS p. 4). Het lijkt er dan ook sterk op dat u probeert dit document achter te houden. Daar u uw identiteit niet kan bewijzen (een kaartje van de fastfoodketen waar u werkte is geen officieel identiteitsmiddel), kunt u ook niet aantonen bij naam oemd te worden in de door u voorgelegde juridische documenten. Dit ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw vrees.

Voorts wijzen ook andere elementen op de ongeloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw politieke engagement voor de "BNP". Uw verklaringen hieromtrent waren vaag. Zo wist u vooreerst niet sinds wanneer precies u de partij steunt; u kende enkel het jaartal (gehoorverslag CGVS p. 4). Voorts verklaarde u nooit partijlid geweest te zijn, daar dit te veel tijd zou opsloppen, wat uw engagement al afbreekt. U beweerde voor de "BNP" te zijn, daar u een aanhanger was van Ziaul Rahman, maar u diende aan te geven dat u eigenlijk niet veel van hem wist (gehoorverslag CGVS p. 5). Er werd u gevraagd naar concrete voorbeelden van uw politieke activiteiten, maar u kwam niet verder dan het zeer algemene bijwonen van meetings en rally's (gehoorverslag CGVS p. 5). Toen u nogmaals om concrete voorbeelden van uw activiteiten gevraagd werd, brak u zelf het belang van uw politiek engagement af door te beweren dat u niet direct betrokken was. Tenslotte gaf u ook aan niet te weten wanneer de studentenvereniging van de "BNP", waar u een supporter van was, precies opgericht werd (gehoorverslag CGVS p. 6). Gezien uw vage, algemene en weinig zeggende antwoorden, kan er geen geloof worden gehecht aan uw politieke profiel. Hierdoor kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de familie van uw vriendin o.a. achter u aanzat wegens de politieke verschillen.

Voorts beweerde u dat de oom van uw vriendin u betrokken heeft in een aanklacht. Uw kennis over deze aanklacht was echter dusdanig laag dat er geen enkel geloof in uw vrees voor de mogelijke gevolgen van zo'n aanklacht kan gehecht worden. Zo wist u vooreerst niet welke juridische documenten u nu juist voorlegde (gehoorverslag CGVS p. 8). U weet niet onder welke artikels van het Bengaalse strafrecht u aangeklaagd werd en u wist niet zeker hoeveel beklaagden er zijn (gehoorverslag CGVS p. 8). U gaf aan uw juridische documenten eigenlijk niet gelezen te hebben, hoewel u ze toch al een half jaar in uw bezit heeft (gehoorverslag CGVS p. 8). Uw verklaring voor dit totale gebrek aan interesse, dat u niet betrokken was en dat de documenten voor het CGVS waren, is zeker onafdoende. Hierop gaf u aan ze toch wel eens doorgelezen te hebben, maar u zou de inhoud vergeten te zijn; een weinig aannemelijke verklaring. Nochtans gaat het hier over een moordzaak, wat voor u toch een reden zou mogen zijn om een zekere aandacht aan deze aanklacht te besteden. Voorts kon u de andere beschuldigten dan ook niet bij naam noemen, had u er geen idee van hoeveel getuigen er zijn, noch kent u hun namen en u kent de volledige naam van het slachtoffer niet (gehoorverslag CGVS p. 8). U verklaarde dat er ter plekke al enkele beklaagden gearresteerd werden, maar u wist niet hoeveel, noch wist u te zeggen hoeveel beklaagden later gearresteerd werden (gehoorverslag CGVS p. 9). U wist niet of dezelfde rechtbank uw zaak van begin tot einde behandelde, noch wist u welke rechter verantwoordelijk was voor uw zaak. U wist niets van de procedure die uw rechtszaak doorlopen heeft. U wist niet welke vonnissen uitgesproken werden tegen de andere beklaagden (gehoorverslag CGVS p. 9). Al deze elementen had u simpelweg te weten kunnen komen door de door u voorgelegde

documenten eens door te lezen of door uw advocaat te contacteren; hier is geen juridische opleiding voor vereist. U zou echter slechts éénmaal met uw advocaat getelefoneerd hebben. Uw totale gebrek aan interesse en inzet breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees volledig af. Voorts verklaarde u dat het vonnis uitgesproken werd op 7 januari 2010 en uw moeder zou u hier begin februari van hebben ingelicht (gehoorverslag CGVS p. 9). Uw vonnis werd echter volgens uw vertaling pas uitgesproken op 25 januari 2010 ("Judgement on this day of 25/01/2010 AD"), hoewel u beweerde dat het al op 7 januari 2010 uitgesproken werd. Ook is het bevreemdend dat uw advocaat in zijn brief dd. 19/01/2010 (een week voor het vonnis) reeds het vonnis en de strafmaat kende. Er mag dus ernstig getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de authenticiteit van uw documenten. Wat er ook van zij, er kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging omwille van deze aanklacht.

Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw politieke engagement en uw juridisch probleem, kan er ook geen geloof meer gehecht worden aan uw beweerde problemen met de familie van uw vriendin; al deze elementen zijn immers aan elkaar verbonden. Tenslotte dient nog opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw vluchtroute. U verklaarde op twee schepen gezeten te hebben op weg naar België. U kon echter deze twee schepen niet of nauwelijks beschrijven. Van het eerste schip (tussen Mumbai en Turkije) kon u enkel zeggen dat het een middelgrote vlag had van onbekende kleur met een symbool dat u niet kon beschrijven en dat er Chinese tekens op het schip stonden (gehoorverslag CGVS p. 4). Het tweede schip (Turkije tot Europa) kende u als een klein grijs vrachtschip. Andere details zoals kleuren, namen, vlaggen, bemanning, vracht, bestemming, tussenstoppen, enz. kende u niet. Deze stereotiepe beschrijving van uw vluchtroute komt dan ook ongeloofwaardig over. Ook dit element breekt de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas af. Er is dan ook geen aanwijzing dat u nood heeft aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Zoals reeds opgemerkt mag er aan de authenticiteit van uw juridische documenten en brief van uw advocaat getwijfeld worden. Het kaartje van uw werkgever en uw schoolcertificaten voegen niets wezenlijks toe aan uw dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enige middel beroept verzoeker zich op de "Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheids- en de motiveringsverplichting en verzoekers rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout".

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.2.3. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Dit onderdeel van het middel kan derhalve niet dienstig worden ingeroepen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een faxkopie van een geboortecertificaat toe maar laat na een origineel identiteitsdocument met foto neer te leggen. De Raad hecht geen geloof aan faxkopieën nu deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Dit klemmt te meer nu het geboortecertificaat pas op 26 september 2010, dus na de bestreden beslissing, werd uitgereikt en volgens dit document de geboorte van verzoeker toen pas werd geregistreerd. De inhoud van de faxkopie is dus in strijd met verzoekers verklaring in het bezit te zijn geweest van een eigen paspoort aangezien voor het verkrijgen van een paspoort een ander origineel identiteitsbewijs dient te worden voorgelegd. Verzoeker legt aldus bewust een vervalst stuk neer. Verzoeker faalt niet enkel in zijn medewerkingplicht, zijn handelwijze is frauduleus.

3.2. Indien verzoeker illegaal reisde dan kan minstens verwacht worden dat zijn verklaringen concreet en overtuigend zijn zodat hij aantoont een dergelijke reisweg te hebben ervaren. Verzoeker brengt echter geen enkel nuttig gegeven aan over het schip dat hem naar Europa zou gebracht hebben niettegenstaande hij een lange vaart van drie maanden en een tussenstop van vier maanden in Turkije maakte. Verzoeker is onbekend met de vracht, de bemanning en de kleur van het schip en zijn beschrijving van de vlag is nietszeggend (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Ook de summiere beschrijving van het tweede schip "*Klein schip, grijs van kleur, soort vrachtschip, misschien zand of cement was bedekt*" kan de waarachtigheid van de overtocht niet aantonen. Ten slotte weet verzoeker, met uitzondering van Turkije, niet waar de schepen tussentijds stopten terwijl hij drie maanden op het eerste schip en twee maanden op het tweede schip doorbracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat de smokkelaars "*voor hem alles hebben geregeld*" en "*Dat het toch meer dan normaal is dat verzoeker zich derhalve weinig details hieromtrent kan verschaffen*" kan zijn verregaande onwetendheid over de vaart en de bemanning niet verklaren. Verzoeker toont niet aan illegaal gereisd te hebben en maakt niet aannemelijk dat hij geen paspoort kan voorleggen.

3.3. Verzoeker vreest een gerechtelijke vervolging in Bangladesh naar aanleiding van zijn verboden relatie als BNP-aanhanger met de dochter van een lokale Awami League-voorzitter en de dood van het meisje. Ter ondersteuning legt hij juridische documenten en een brief van zijn advocaat neer. Bij het verzoekschrift werd een partijbrief van BNP toegevoegd.

3.4. Verzoekers verklaringen zijn dermate ondermaats dat hieruit geen politieke interesse, laat staan een politiek engagement kan blijken. Hij kon zelfs geen concrete voorbeelden geven van zijn eigen

activiteiten voor de BNP. Verzoeker bleef bij algemeenheden zoals het bijwonen van bijeenkomsten die ook niet verder omschreven werden en die, toen werd doorgevraagd, door verzoeker zelf geminimaliseerd werden. Ten slotte verklaarde verzoeker dat hij niet direct betrokken was bij de BNP zodat zijn verwijt aan de commissaris-generaal dat hij *“heeft nagelaten enig onderzoek te verrichten en/of contact op te nemen met de (locale) BNP in Bangladesh”* niet ernstig is, noch nuttig kan zijn. Hoe dan ook verzoeker gaat eraan voorbij dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Aangezien verzoeker geen partijpolitieke binding aantoon kan aan de problemen die daaruit zouden zijn afgeleid en aanleiding gaven tot zijn vlucht evenmin enig geloof worden gehecht. Daarbij dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel objectief element ter staving van zijn relatie, noch van het overlijden van het meisje en haar onrechtstreekse band met de Awami League voorlegt en aldus tekortschiet in zijn medewerkingsplicht.

3.5. Het gemak waarmee verzoeker partijdocumenten en juridische stukken neerlegt staat in schril contrast met het gebrek aan identiteitsdocumenten en zijn tekortkoming een paspoort voor te leggen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde bij overtuigende en coherente verklaringen. De neergelegde stukken kunnen geenszins de waarachtigheid van het relaas herstellen te meer nu verzoeker zijn identiteit niet aantoon en aldus niet kan worden vastgesteld dat deze documenten zijn persoon betreffen. Daarenboven heeft een partijgetuigenis geen officieel karakter en is de bewijswaarde ervan slechts relatief. Dit klemte te meer nu verzoeker zelf heeft ontkent een *“active worker of the student organization of B.N.P.”* te zijn en hij onbekend is met de studentenvereniging van de BNP. Het stuk komt voor als een complaisancestuk. Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker evenmin bekend is met de inhoud en de aard van de voorgelegde juridische documenten. Verzoeker weet niets over de gerechtelijke procedure, noch over de bevoegde rechtbank (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Ook al heeft verzoeker *“helemaal geen juridische opleiding”* genoten, dan nog kan verwacht worden dat hij de documenten kent die hij zes maanden bij heeft en die zijn asielaanvraag moeten bevestigen. Daargelaten of verzoeker al dan niet op de hoogte moet zijn van de toepasselijke wetsartikelen, het aantal beklaagden, het aantal getuigen en hun namen, is er geen doorgedreven (juridische) kennis nodig om het slachtoffer te kennen, noch om de gerechtelijke stappen van zijn advocaat, de aanklacht en de voorgelegde documenten in eenvoudige taal toe te lichten. Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Verzoeker bevestigt overigens zelf zijn verregaande desinteresse, hij nam slechts één maal contact met zijn advocaat en stelt de documenten niet gelezen te hebben alvorens deze neer te leggen *“Waarom ozu [lees: zou] ik ze moeten lezen zijn voor u, en ik was niet betrokken”* en *“heb een beetje gelezen, maar ben het vergeten”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Verzoeker stelt overigens zelf dat de documenten werden gemaakt voor het CGVS. Zoals reeds werd aangehaald is noch verzoekers identiteit, noch zijn reisweg, noch zijn politiek engagement geloofwaardig. Deze stukken komen dan ook frauduleus voor, wat overigens versterkt wordt door de persoonlijke getuigenis van verzoekers advocaat die op 19 januari 2010 reeds op de hoogte was van de inhoud van het vonnis dat pas op 25 januari 2010 werd uitgesproken. Zijn loutere hypothese uit het verzoekschrift *“dat het niet uitzonderlijk is dat een raadsman door een rechtbank al vroeger op de hoogte wordt gesteld van de inhoud van een vonnis dat nog publiekelijk dient te worden uitgesproken”* is onvoldoende om het gefabriceerd karakter van de neergelegde documenten te weerleggen.

3.6. De overige documenten, met name de schoolcertificaten en de werkkaart, bieden geen bewijs van verzoekers identiteit, noch van zijn asielmotieven.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De Raad ziet geen redenen tot het vernietigen van de bestreden beslissing om bijkomende onderzoeksdaten te laten stellen nu verzoeker zelf geen coherente en nauwkeurige verklaringen aflegde aangaande zijn politieke engagement en de valse beschuldiging, noch aanbrengt in het verzoekschrift.

6. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK